

Publicerad 2015-02-22 11:44 av Lelle Lind

Likgiltighet

Jag vaknar aldrig från ett stadium jag har nu uppnått
En stängd mun som egentligen vill tala helt fritt
Men som inte vet vilka ord som kan brukas
Ett par ögon som ser allt hjärtat ej reagerar på
Som blinkar stumt i skärmars bakgrundsljus
Strålände musik, tappert hörs toner som försöker lugna
Men betydelsen är som försvunnen och utnött
Ett skal som ska fungera i vardagliga bestyr
Som arbetar framåt, när själen slits mellan två ting
Dåtid, när rutin och gemenskap var av fröjd
Framtid, där kaosets möjligheter skälver min jord
Stelheten i kroppen förvärrar själens läkning
Och levernet är likt en limbo, med ett långt slut
Jag kunde aldrig förstå, jag kunde inte ens föreställa mig
Att ett uppbrott från vardagen, skulle göra så ont

Nöjd är jag ej, nej, det kan jag aldrig säga högt
Men jag vet att det är rätt, det är såhär det bör vara
Jag sjunger icke högt, ty min själ är fast på jorden ett tag
Fantasin får komma när den flyger högt återigen
Tvekanden och osäkerhet, två gamla veteraner
Bemöts med andra ord, med andra tankar, med allt nytt
En dåre jag är, en dåre jag för resten av mitt liv förblir
Men erfarenheten lämnar mig visare än jag tror
Lärdomar, omskakningar och en annans verklighet
Omtumlande, men inte utan fast jord att vandra uppå
En ny värld att utforska, lära känna den jag har blivit
Att ömt kunna hålla om mitt inre, min själ
Och låta den flyga till ännu högre höjder än förr
Men just nu är mjältsjukan som starkast
För ett hem jag saknar, en fast punkt att kalla mitt

Drömmar om nätterna som aldrig fanns innan
Sömn som ej ger mig vila och förnyelse
Tankarna slår sig fast och växer sig starka
Förberedelser inför ett nytt liv kräver tid
Och smärta kommer vara en mycket hatad vän
Men vänner räddar när nattens mörker skrämmer igen
Och dagen är för ljus, för glad, för ohanterbar

Glädjen känns tom, som att se in i ett rum utan ljud
Längtan till att känna rätt får mina ben att klia
För jag vet att en dag kommer livet att starta om
Inte på nytt, men en annan förgrening, val som påverkar
En undran kommer alltid vara kvar, frågor som ej får svar
Om livet hade blivit mer statiskt, lämnat kvar i det triviala
Vad vore dock livet utan förändring, utan motstånd, utan hinder

Grått och helt meningslöst

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lelle Lind med Poeter.se id #25771 innehar upphovsrätten